

نشریه حسابرس، همسو با رسانه‌های پیشرو، در تلاش است وظایف فرهنگی خود را با اثربخشی بیشتر انجام داده، و نقش رسانه‌ای خود در حرفه حسابداری و حسابرسی را توسعه داده و پایدار سازد. بدیهی است این مهم، بدون همکاری و همفکری حسابداران و حسابرسان، دانشگاهیان، مدیران و دیگر سودبران حرفه حسابداری و حسابرسی، ممکن نخواهد بود. به‌همین منظور، در چهاردهم تیرماه ۱۳۹۷، یک جلسه همنشینی با حضور صاحب‌نظران شرکت‌کننده در میزگردها و مصاحبه‌های شماره‌های ۹۴ و ۹۵ نشریه حسابرس، و اعضای شورای مدیریت مجله، در دفتر مدیرعامل سازمان حسابرسی برگزار شد. اعضای حاضر در این نشست طی سخنانی با تبادل آرا و نظرها، دیدگاه‌های خود را پیرامون چگونگی جلب همکاری صاحب‌نظران با مجله حسابرس، با هدف رساترکردن صدای حرفه، عنوان کردند که حاصل این نشست اینک برای مطالعه علاقه‌مندان، منتشر می‌شود.

صدای حرفه را رساتر کنیم!

اعضای شرکت کننده در میزگرد به ترتیب حروف الفبا:

دکتر مسعود ابوالحلاج

رئیس مرکز بودجه و پایش عملکرد
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

شاهرخ افتخاری

دیحساب و مدیر مالی وزارت امور خارجه

یکی از ویژگیهای نشریه حسابرس، برگزاری میزگرد و گفتگو با صاحب نظران است که به طور معمول در هر شماره انجام می شود. این ویژگی در طول عمر نشریه حفظ شده است. اولین نشریه حسابرس در سال ۱۳۷۷ منتشر شد؛ و اینک طی ۲۰ سال، و نزدیک به ۱۰۰ شماره حسابرس، تداوم انتشار آن ادامه داشته است. ابتدا سه ماهه منتشر می شد که بعدها دوره انتشار آن دو ماهه شد.

در طرح راهبردی نشریه، هدفهای کلان زیر در نظر گرفته شده است:

- طرح راهکارها و رویکردهای مناسب برای پیشرفت حسابداری و حسابرسی کشور و برای حل مسائل و مشکلات فرارو،
- گسترش فرهنگ حسابخواهی، حسابدهی و حسابرسی در کشور،
- ارتقای سطح کیفی خدمات حسابداری و حسابرسی در سطح کشور، و
- پاسداشت اصول و ضوابط اخلاق و رفتار حرفه ای در جامعه حسابداری و حسابرسی در کشور.

مجله حسابرس، افزون بر نشریه کاغذی، یک نشریه الکترونیکی هم دارد که محدودیتهای نشریه کاغذی را ندارد. یک گروه کارشناسی به طور کامل کوشش می کنند که مرکز اطلاع رسانی را به روز نگهداری کنند. مطالب مجله کاغذی برای دسترس آرشویی علاقه مندان، با ترتیب خاصی، در محیط اطلاع رسانی الکترونیکی نیز منتشر می شود.

در هر شماره افزون بر میزگرد و گفتگو با صاحب نظران، مطالب و مقاله های متعددی درباره موضوع آن شماره تهیه و منتشر می شود. به این ترتیب، هر شماره، مجموعه ارزشمندی از مطالب معتبر داخلی و خارجی پیرامون موضوع محوری است. افزون بر این، براساس توصیه شورای مدیریت نشریه، کوشش داریم، با پژوهشگران، محققان و صاحب نظران، درباره موضوعها و دغدغه های مهم حسابداری و حسابرسی کشور، همکاری داشته باشیم و نتایج کار آنها را منتشر کنیم.

نشریه حسابرس، یک رسانه حرفه ای و تخصصی است و مثل هر رسانه دیگر، وظیفه اش دریافت مطلب از نویسندگان و گویندگان و ارائه آنها به خوانندگان است. این فرایند، متأسفانه خوب کار نمی کند، و آمار نشان می دهد که علاقه به نوشتن و خواندن به طور پیوسته کمتر شده است.

نشریه حسابرس با درک این مشکل، در تلاش است که آن را بهبود دهد؛ اما توفیق در این وظیفه مهم، نیازمند همراهی و همکاری صاحب نظران، کارشناسان، و همه کسانی است که در زمینه حسابداری و حسابرسی، دانش و تجربه اندوخته اند.

این جلسه، در این راستا تشکیل شده است که همکاری و همراهی پایدار شما را با مجله حسابر س جلب کند.

شما، نقطه اتصال مهمی با دیگر اعضای جامعه حسابداری و جامعه در مفهوم کل آن هستید و همراهی شما به طور قطع، به ارتقای کیفی رسانه حسابر س، و در نتیجه آن، فرهنگ حسابداری و حسابر سی کشور، می انجامد.

سهیلی پور

حرفه حسابداری در دنیا برای معرفی و ارائه عملکرد و کارنامه خود، از صدای بلندی برخوردار است و به این ترتیب نقشی اساسی در اقتصاد کشورها و شفافیت اطلاعات ایفا می کند. در حال حاضر **فدراسیون بین المللی حسابداران (IFAC)** و **بنیاد استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی (IFRSF)** در جهان نقش مهمی دارند؛ ولی متأسفانه در ایران صدای حرفه، صدای بلندی نیست و ارتباط فکری قوی بین حسابداران، قانونگذاران و دانشگاه وجود ندارد.

هر چند که بعد از انقلاب اسلامی حرفه حسابداری و حسابر سی، رشد درخور توجهی داشته و پیشرفت آن با قبل از انقلاب قابل مقایسه نیست، ولی هنوز هم راهی طولانی پیش روی ماست و خیلی کار داریم که باید انجام دهیم. فکر می کنم، در سالهای اخیر، شیب رشد، متأسفانه یک مقدار منفی شده است؛ و خواسته های گروهی و بخشی، بر منافع کل حرفه پیشی گرفته است.

یکی از توفیقهای سازمان حسابر سی، انتشار مجله حسابر س است که فعالیت آن در راستایی بوده که توجه اعضای حرفه به آن جلب شده است. ما مجله را به واقع متعلق به کل حرفه می دانیم، همانطور که رسالت خود سازمان حسابر سی هم همین است، و کل تشکیلات آن در خدمت حرفه است و برای حرفه تلاش می کند.

مجله حسابر س برای اینکه صدای حرفه را به صورتی رسا منعکس کند، نیاز به توجه، مشارکت و همکاری بیشتری از جانب صاحب نظران و اندیشمندان و فعالان حرفه دارد. برای نیل به این مقصود، مجله برنامه هایی را تدارک دیده تا بتواند از همفکری صاحب نظران و فعالان حرفه بیشتر استفاده و از این راه صدای حرفه را از زبان صاحبان اصلی منتشر کند.

به عنوان مدیرعامل سازمان، مدیرمسئول مجله، و نماینده شورای مدیریت از همکاری شما با مجله تشکر می کنم و امیدوارم این همکاریها ادامه پیدا کند. خوشحال می شویم که از نظرها و دیدگاه شما، که در واقع صدای اصلی و واقعی جامعه حسابداری است، برای خدمت رسانه ای و انتقال آنها به خوانندگان، استفاده کنیم.

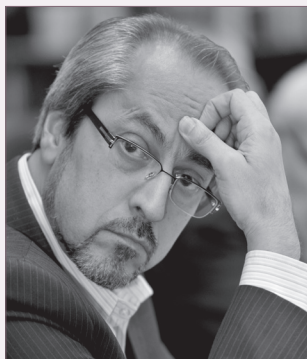
خسرو پور معمار

حسابدار رسمی و کارشناس بازار سرمایه

حسین حسینی عراقی

حسابدار رسمی

حسن حاجیان

مدیرعامل مؤسسه حسابرسی شهود امین

دکتر حلیمه رحمانی

مدیر واحد تدوین استانداردهای سازمان حسابرسی

دکتر نظری

براساس دستور کار و برنامه مدون کاری مجله حسابرسی، هر شماره، به یک موضوع خاص اختصاص دارد، که ما با عنوان «موضوع محوری» خطابش می‌کنیم. بر این اساس، از کسانی که دارای دانش و تجربه در زمینه موضوع خاص هر شماره هستند، دعوت به عمل می‌آوریم تا در میزگرد و مصاحبه شرکت کرده و دیدگاه خود را به خوانندگان منتقل کنند.

از نظر مجله، این دعوت در واقع شروع یک همکاری است. انتظار مجله این است که همکاری با کسانی که در میزگرد یا مصاحبه شرکت می‌کنند ادامه داشته باشد تا از طریق دادن مقاله یا مطالب جدید به مجله، موضوعهای مطرح شده در مجله به‌روز شده، پیگیری گردد و جامعیت پیدا کند، تا شاید به تحقق دیدگاه‌ها و اندیشه‌های جدید و متفاوت کمک کند. اکنون منتظر شنیدن نقطه‌نظرهای شما برای بهتر برگزار کردن میزگردها و مصاحبه‌ها هستیم.

دکتر ابوالحلاج

مجریان، زیاد علاقه‌ای به حسابرسی ندارند، به اضافه اینکه حسابرسیها را دور از دسترس می‌شناسند. در تجربه‌ای که در وزارت درمان و آموزش پزشکی داشتیم و می‌خواستیم از کمک حرفه حسابرسی استفاده کنیم، کمتر موفق شدیم.

اگر می‌توانستیم فضایی درست کنیم که بزرگان دور هم بنشینند، در یک فضای صمیمی‌تر و محدودتر، با حضور مدیران بانکها، مدیران شرکتهای بزرگ و مجلسیان، بسیاری از مسائل جامعه حسابداری و حسابرسی حل می‌شد. نگاه کنید در اجرای بودجه عملیاتی که در کشور هدفگیری شد، کار با چه کندی پیش رفت؛ در زمینه انتقال از حسابداری نقدی به تعهدی هم به کندی پیش می‌رویم.

واقعیت این است که ما حسابداران و حسابرسان، عرضه‌کننده خدمات و محصولاتی هستیم که استفاده‌کننده هیچ علاقه‌ای به این عرضه ندارد و هیچ حرکتی هم برای آن نمی‌کند. ما باید این تقاضا را تحریک کنیم و برای پذیرش خدمات جامعه حرفه‌ای، فضا بدهیم تا بتوانند حرفهایشان را بزنند.

فکر می‌کنم که اگر این اتفاق بیافتد، نشریه حسابرسی به تبع آن، خوراک پیدا می‌کند. به دوره از اواخر دهه ۶۰ تا اوایل دهه ۱۳۷۰ نگاه کنیم. در این برهه بین مؤسسه حسابرسی سازمان صنایع ملی، مؤسسه حسابرسی بنیاد و بعد سازمان حسابرسی، رابطه همکاری و مشاوره‌ای خوب و قوی با مدیران شرکتهای برقرار شده بود. چه اتفاقی افتاده که این ارتباط ضعیف شده است؟ باید یک فکر اساسی کرد که رهبری فکری حرفه در جامعه دوباره زنده شود.

نخبگان حسابداری و حسابرسی کشور باید دور هم جمع شوند، یک راهبرد تعیین کنند، و همه با هم به صورت گروهی توجه سیاستگذاران اصلی کشور را به نقش حسابداری و حسابرسی جلب کنند. بسیاری از مدیران و مسئولان، بااهمیت خدماتی که حسابداران و حسابرسان ممکن است به آنها بدهند آشنا نیستند. اگر بتوانیم این فضا را مدیریت کنیم، فکر می‌کنم که موفق می‌شویم.

افتخاری

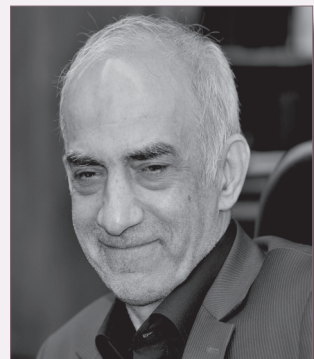
ما در وزارت دارایی یک جلسه ستادی قدیمی داریم که روزهای دوشنبه تمام ذیحسابان مالی در این جلسه شرکت می‌کنند. مدت مدیدی است درگیر بحث نظام حسابداری بخش عمومی شده‌ایم، که استقرار آن با پیچیدگی‌هایی همراه است. نظام حسابداری بخش عمومی پیش‌نیاز بودجه‌ریزی بر مبنای عملکرد و نتیجه‌گرایی است. سازمان برنامه در صدد است که این موضوع مهم را با بخشنامه حل کند. از طرفی، دستگاه‌های اجرایی رغبتی به شفافیت و تمایلی به شیشه‌ای کار کردن ندارند و تفکر سنتی در بحث بودجه هنوز در دستگاه‌های اجرایی هست.

مجله حسابرس شاید تنها نشریه‌ای است که در طرح مسائل و مشکلات بخش عمومی و دولتی به ما کمک کرده است. پیشنهاد من این است که یک بخش از مجله حسابرس، به نظام حسابداری بخش دولتی اختصاص پیدا کند. یک مثال می‌زنم، اکنون زمان شناسایی بدهیها و داراییهای دولت است که مهمترین و محوری‌ترین موضوع در نظام حسابداری بخش عمومی است. اگر مجله حسابرس یک بخش اختصاصی داشته باشد، خیلی مؤثر واقع می‌شود که مسائل ما در سطح حرفه مطرح شده تا بتوانیم کمک بگیریم و نظام پاسخگویی که هدف نهایی حسابداری بخش عمومی است، در کشور با موفقیت مستقر شود.

شریعتی

من هم اعتقاد دارم که باید تمامی مشکلات مدیران و کارشناسان اجرایی درباره مشکلات حسابداری و حسابرسی را بشنویم و برای آنها پاسخ و راه‌حل پیدا کنیم. مدیران دستگاه‌های اجرایی خودشان را دخیل نمی‌دانند. در بخش عمومی، دستگاه‌های بزرگی داریم مثل نیروها، بنیادها، شهرداریها، سازمانهای دولتی، و... که به خدمات سازمان حسابرسی نیاز دارند.

باید کوشش کنیم در کنار افراد پر تجربه حرفه، نیروی جوان، با استعداد و با انگیزه را داشته باشیم تا آنها هم یاد بگیرند کار کنند و آموزش ببینند، علاقه‌مندی‌شان بیشتر شود، و اگر خواستیم کارهای تحقیقاتی انجام دهیم، آنها کمک کنند. برای نمونه، اگر کمیته‌ای داریم که با ۵ نفر کار

اکبر سهیلی پور

مدیرمسئول و عضو شورای مدیریت

مجله حسابرس

محمد شریعتی

حسابدار رسمی و

عضو هیئت‌مدیره مؤسسه حسابرسی نوین نگر مانا

منصور شمس احمدی
 نایب رئیس شورای عالی
 انجمن حسابداران خبره ایران

محمد جواد صفار
 عضو شورای مدیریت مجله حسابرس

می‌کند، می‌توانیم آن را به ۱۰ نفر برسانیم تا جوان‌ترها در آن شرکت کنند و آموزش ببینند. فکر می‌کنم مدیران و کارشناسان این دستگاه‌ها باید بیایند و در توسعه تحقیقاتی و پیشبرد هدفها، مشارکت کنند. سالیان سال است که حسابرسی، مبتنی بر روشهای سنتی است، در حالی که امروزه فناوری اطلاعات حسابرسی را دگرگون کرده است. توان سازمان حسابرسی، و مؤسسه مفیدراهبر، برای متحول کردن فناوری حسابرسی کافی نیست، چون به‌روزرسانی اینها، هزینه‌اش بسیار بالا است. از طرفی دستگاه‌های ما الان به شدت به نرم‌افزارهای پیشرفته با امکانات امروزی نیازمند هستند، باید کوشش کنیم که با گفتگو و تفاهم، بین نیازها و انتظاراتی دستگاه‌های اجرایی و صنعت حسابداری و حسابرسی، نقطه اشتراک پیدا کنیم و فضای سازنده‌ای برای همکاری عرضه‌کنندگان خدمات حسابداری و حسابرسی و بهره‌برداران آن ایجاد کنیم.

حسینی عراقی

مشکلها بسیار زیاد است که به قوه مجریه در رابطه با سیاستهای مالی کشور برمی‌گردد. آن چیزی که بیش از همه از مجله حسابرس انتظار داریم این است که در رابطه با استانداردهای حسابداری بخش عمومی که سازمان حسابرسی وضع کرده، و به اعتقاد من به مرحله اجرا در نیامده است، مطلب منتشر کند و نیازها و مشکلات مربوط به استقرار آنها را مطرح کند؛ بلکه به تدریج بتوانیم قانون محاسبات، قانون دیوان محاسبات، و قانون برنامه و بودجه را در جهت حسابداری تعهدی تغییر دهیم. آنچه برای قوه مجریه مطرح است این است که فقط پول بگیرند و خرج کنند و به حساب و کتاب کاری نداشته باشند. باید دنبال راه‌حلهایی باشیم که چگونه می‌شود استقرار حسابداری تعهدی را برنامه‌ریزی و اجرایی کرد.

نظر من این است که در میزگرد باید اعضای شرکت کنند که همدلی داشته باشند و نباید نقششان به‌گونه‌ای باشد که با هم در تقابل باشند. میزگردی که به‌تازگی داشتیم، نشست همدلانهای نبود؛ یعنی، دیوان محاسبات، تأییدکننده است و وزارت دارایی، تهیه‌کننده دستورالعمل. بنابراین، اگر قرار باشد، این افراد صحبت‌های اختصاصی خودشان را داشته باشند، نتیجه کامل از نشست به‌دست نمی‌آید. اشخاصی که در میزگردها دعوت می‌شوند باید دیدگاه مشترک و مشابهی نداشته و دیدگاه مختلفی داشته باشند.

دکتر مداحی

اینجا چند مطلب مطرح است. یکی موضوعهایی که مبنای بحث میزگرد هستند، و دیگری فرایندهایی که برای پیگیری مباحثی به‌کار می‌رود که در میزگرد مطرح می‌شود.

در ارتباط با موضوعهای محوری، فکر می‌کنم پرداختن دوباره به همان آسیبهایی که بسیار در حرفه رایج شده است، ممکن است یک ضرورت باشد، برای اینکه حرفه جایگاه خودش را پیدا کند. برای نمونه، یکی از استانداردهای مهم حسابرسی، استاندارد ۶۰۰، رابطه بین حسابرس اصلی و حسابرسان بخش است.

این استاندارد برای اینکه در واقع کیفیت کار حسابرسی بالا برود، ظرفیت خوبی دارد. ولی کسی به اجرای الزامهای آن توجه جدی نمی‌کند. خیلی از مشکلاتی که در گزارش حسابرس می‌بینیم ناشی از این است که در شرکت‌های فرعی اتفاقی رخ داده، که حسابرس می‌گوید در شرکت اصلی، من اینها را ندیدم.

ما می‌توانیم میزگرد را تنها در حد میزگرد نبینیم، چون سازمان حسابرسی جایگاه بالایی در حرفه حسابرسی دارد. من فکر می‌کنم مطالبی که در میزگردها مطرح می‌شود و راهکارها و پیشنهادهایی که ارائه می‌شود، باید پیگیری بعدی شود. شاید لازم باشد که در مورد یک موضوع دوبار جلسه گذاشته شود و از ابعاد دیگر هم به مطالبی که در جلسه قبل گفته شده، پرداخته شود تا به یک نتیجه مشخص برسد و بعد در نهایت آن نتیجه مشخص پیگیری شود.

اعضای جلسه وقت می‌گذارند، سعی می‌کنند که مطالب را از ابعاد مختلف بسنجند و راهکار و پیشنهاد داشته باشند. خوب، لازم است که راهکارها و پیشنهادها، اگر در دست خود سازمان حسابرسی است که پیگیری شود و اگر در اختیار سازمان حسابرسی نیست، سازمان جایگاهی دارد که می‌تواند آنها را به مراجع ذینفع و پیگیر اعلام کند.

افزون بر این، دیده می‌شود که انتظارات ذینفعان از حرفه بسیار بالاست و فاصله انتظارات در حرفه زیاد است؛ مجلس، دولت، نهادهای مختلف، شرکتها، و... همه انتظارات متفاوتی دارند. شاید پرداختن به این انتظارات یک ضرورت باشد. به تازگی سمیناری به نام «هم‌اندیشی تحولات اخیر حسابرسی» برگزار شد و مدیران شرکتها دیدگاهی را راجع به حرفه حسابرسی مطرح می‌کردند که اعتبار حسابرسی را زیر سؤال می‌برد؛ واقعاً چه باید کرد که حرفه حسابرسی جایگاه واقعی خودش را داشته باشد.

یکی از مشکلات مهم کنونی، بدگزار شده‌ی است. الان در گزارش‌های حسابرسی، بندهایی آورده می‌شود ولی بدون عدد، بدون آنکه مشخص شود که آثار کمی این بندها چیست. این نارسایی، اکنون به صورت عادی درآمده است و کسی معترض آن نیست. این یک معضل جدی و چالشی است که می‌شود در جلسه‌ای به آن پرداخت و راهکار برایش پیدا کرد.

در مورد بند گزارش حسابرسی، به معضل مالیاتی اشاره می‌شود؛ که ممکن است بند گزارش در رسیدگی مالیاتی موجب تشخیص مالیات اضافی شود. من فکر می‌کنم سازمان حسابرسی در جایگاهی است که می‌تواند این را پیگیری کند. برای حرفه عادی شده است

لطفعلی لطفعلیان صارمی

رئیس هیئت عالی نظارت جامعه حسابداران رسمی و
عضو شورای مدیریت مجله حسابرسی

دکتر آزاده مداحی

عضو هیئت علمی دانشگاه الزهرا

دکتر یدالله مکرمی
سر دبیر مجله حسابرس

هوشنگ نادریان
مدیر عامل مؤسسه حسابرسی مفیدراهبر و
عضو شورای مدیریت مجله حسابرس

دکتر رضا نظری
عضو شورای مدیریت مجله حسابرس

که فشارهایی را که از بیرون وارد می‌شود، تحمل کند و به جای حل اصولی مشکل براساس اصول و ضوابط حسابداری و استانداردها، خود را تطبیق دهد. طبیعی است که چنین برخوردی، اثربخشی گزارش حسابرس و اصولاً نقش حرفه حسابرسی را پایین می‌آورد. در رابطه با بحث گزارش‌های کارشناسی، مبنای شناسایی و اندازه‌گیری بسیاری از معامله‌ها، مثل معامله با اشخاص وابسته، ارزشگذاری داراییها، افزایش سرمایه، گزارش کارشناس رسمی است. این موضوع عادی شده است که حسابرس به گزارش کارشناس رسمی اتکا کند. حسابرس می‌گوید که وظیفه من نیست که گزارش کارشناسی را زیر سؤال ببرم؛ در حالی که استاندارد حسابرسی خلاف این را می‌گوید و بی‌توجهی به ضوابط استاندارد، عادی شده است.

موضوع دیگر بحث مشارکت فعال در رویدادهایی که در سطح جهان اتفاق می‌افتد. این موضوعها را می‌شود در میزگرد مطرح کرد تا حسابداران با کمک دیدگاه‌های مطرح شده در میزگرد بتوانند مشارکت فعال تری در سطح بین‌المللی داشته باشند.

اگر بخواهم مطالبم را جمع‌بندی کنم، این‌طور می‌توانم بگویم، سازمان حسابرسی جایگاهی دارد که به کمک آن مجله حسابرس و میزگردهایش ممکن است تنها به‌عنوان یک نشریه اطلاع‌رسانی آموزشی نباشد، بلکه از آنجایی که رویکرد مجله این است که نظرهای افراد متخصص را بخواهد و به‌طور قطع آن افراد وقت می‌گذارند و در کنار تجربه‌هایشان نظراتشان را مطرح می‌کنند، بهتر است میزگرد به‌عنوان یک زنجیره کامل دیده شود؛ از نظر خواهی برای اعلام نیاز شرکتها و سازمانها در مورد موضوعهای محوری، تا تشکیل میزگرد و جمع‌بندی مسائلی که مطرح می‌شود، و بعد کوشش برای به نتیجه رساندن مطالب میزگرد، و پس از آن پیگیری و اعلام نتایج به مراجع ذیربط. فکر می‌کنم به این ترتیب کارهای مجله اثربخشی بیشتری داشته باشد.

شمس احمدی

متوسط مطالعه در ایران، شامل روزنامه، مجله و کتاب داستان، ۷ دقیقه است. خوب از این ۷ دقیقه، باید دید که چقدر به این مجله حرفه‌ای می‌رسد. دو محقق، تحقیقی انجام داده بودند و نتایج این تحقیق در ویکی‌پدیا (Wikipedia) آمده بود. در این تحقیق نوشته شده بود که در ایران صورت جریان وجه نقد تهیه نمی‌شود، در ایران سهامداران را در مجامع راه نمی‌دهند، و چیزهای دیگر، و این مطالب را هم با فرمول اثبات کرده بودند! ما کوشش نکرده‌ایم حرفه را معرفی کنیم و برداشت دیگران از حرفه حسابداری ایران، از راه‌های نادرست است.

درخواست من اینست که سازمان پیش‌قدم شود، و گروهی تشکیل شود، که به

بهبتر است مطالب مجله در مواردی که ممکن است، مانند میزگرد و مصاحبه، با شکل‌بندی صوتی منتشر شود.

میزگردها ممکن است که خیلی رسمی نباشد و همان نیازی که از طرف خواننده مطرح شده را مطرح کنند و از زوایای مختلف درباره آن بحث نمایند.

حاجیان

این افتخار را داشتم که مدتی با مجله حسابرس همکاری داشته باشم. در راستای همین پرسشی که مطرح می‌شود که چه کنیم که مجله بیشتر مورد پسند خوانندگان قرار گیرد، باید بگویم جامعه مخاطب مجله، با سطح آگاهیهای مختلف، یعنی از دانشجو تا مدیران دولتی گسترده است.

فکر می‌کنم که شاید بهتر باشد محور کار مجله همان اطلاع‌رسانی باشد، که بحثهایی مثل گسترش فرهنگ حسابداری را شامل نمی‌شود. مجله باید ببیند که در عمل چه چیزی دارد اتفاق می‌افتد، همانها را نقد کند. به اصطلاح بررسی موردی کند، که جنبه آموزشی هم پیدا خواهد کرد. بخشی از مجله ممکن است به نقد عملکرد یک گزارش حسابرسی، یا یک حسابرس (بدون ذکر نام) اختصاص یابد.

جناب آقای سهیلی‌پور فرمودند صدای حرفه در ایران بلند نیست. ما الان در سریالهایی که از تلویزیون پخش می‌شود، با این مسئله روبه‌رو هستیم که تصویر حسابدار به صورت یک آدم کلاهبردار، یا سوءاستفاده‌کننده از موقعیت، ارائه می‌شود. خوب شاید لازم باشد از طریق این رسانه، که بسیار فراگیر است، به زبان ساده، حرفه حسابداری و حسابرسی معرفی شود که حسابرس و حسابدار و بازرس و مفتش و ذیحساب یعنی چه و فرقه‌ایشان چیست. حسابرس دیوان محاسبات چه نقشی دارد. حسابرسها باید نشستهایی با اعضای هیئت‌مدیره داشته باشند. حسابرسها نوع ارتباط گرفتن را یاد نگرفته‌اند. اگر در بررسیهای موردی به مسائل پرداخته شود، و اگر خطاهایی که در کار هست در قالب مطالعه موردی باز شود، و به‌طور کامل

نظرخواهی‌های مراجع بین‌المللی پاسخ دهد. به این ترتیب، ضمن انتقال دیدگاهمان درباره مسائل مختلف، کمک می‌کنیم که مراجع بین‌المللی حسابداری درک واقع‌بینانه‌تری از ایران و حرفه حسابداری ایران به‌دست بیاورند.

برای انتقال دیدگاهها، برای تبادل نظر، برای فراهم ساختن زبان‌گفتمان باید از دبستانها، دبیرستانها، دانشگاه‌هایمان شروع کنیم. دانشجویان ما اصلاً با استاندارد و مفاهیم حسابداری کاری ندارند. به یک شکلی باید ارتباط با دانشگاهها برقرار شود. الان حتی انتشار کتاب هم فایده‌ای ندارد، چون وقتی که کتاب چاپ و منتشر می‌شود، مطالب آن به‌سرعت تغییر می‌کند. بحثهای حرفه‌ای، باید در سطح دانشجویان و در سطح سازمانهای ما دوطرفه شود و آنها هم از ما بخواهند.

دکتر رحمانی

همه‌از دید کلان به موضوع نگاه کردند. من فکر می‌کنم که روی همان ارتباط بین خوانندگان مجله حسابرس و خود مجله حسابرس ریزتر شویم و بحث کنیم.

این رابطه دو طرفه است. می‌خواهیم نیاز خواننده و استفاده‌کننده را مرتفع کنیم. این نیاز چگونه مرتفع می‌شود؟ زمانی که ما نیاز را از خودشان جويا شویم، و وقتی نیاز را از خود خواننده بگیریم، او خودش هم مشتاقانه‌تر موضوع را پیگیری می‌کند.

برای اینکه نیاز خواننده را دریابیم، می‌توانیم کار تحقیقاتی انجام دهیم، یا از دانشگاهها کمک بگیریم که کار تحقیقاتی انجام دهند، یا خود مجله یک نظرسنجی کند. طرف دیگر قضیه، ارائه مطالبی است که برای برطرف کردن نیازها باید تهیه شود. اینکه مطالب به چه صورتی گردآوری می‌شود، الان مورد بحث نیست؛ بحث این است که مطالب چه جوری ارائه شود که مؤثرتر باشد.

مطالب مجله باید تا آنجا که ممکن است در دسترس خواننده باشد. خواننده باید یک کلیک بزند و سریع مطلب را ببیند، تا اینکه بخواهد مجله کاغذی را تهیه کند و مطلب مورد نظر را بخواند.

پس حسابرسها چه کاره هستند؟ ما در جامعه مطرح نیستیم! مدیران باید مقداری شفاف‌تر باشند. وقتی مدیر در اتاق تاریک کار می‌کند، به یقین دارد خلاف می‌کند. شفاف و پاسخگو باشید و بگذارید حسابرس هم بباید و کار شما را بررسی کند و به شما اعتبار بدهد.

مگر بودجه باید مخفیانه باشد؟ بودجه مبتنی بر برنامه، فقط می‌خواهد بگوید که من خرج کردم ولی نمی‌خواهد بگوید که خرج چه چیزی کردم. اینها را باید در مجله بیاوریم. بودجه یک سازمان خاص در عرض ۵ سال را مقایسه کنیم، ببینیم که چه کار کرده، این بودجه‌ای را که گرفته چه کرده؟ اگر اینکار را بکنیم چه می‌شود؟ این باعث می‌شود که مجله و حرفه حسابداری با مسائل روز و با مراجع مسئول در تعامل باشند. باید در جهت گسترش این فرهنگ کار کنیم که هر مقامی اول شفاف باشد، دوم پاسخگو باشد، و سوم اجازه دهد یک حسابرس مستقل کار او را کنترل کند و گزارش آن را به مقام بالاتر بدهد.

سهیلی پور

ممنونم از اینکه با صراحت دیدگاه و نظراتتان را در میان گذاشتید. مجله حسابرس از این نظرها استقبال می‌کند و با کمک گرفتن از شما، کوشش می‌کند که آنها را در سیاستها و رویه‌های مجله بگنجانند.

واقعیت این است که حرفه حسابداری و حسابرسی مشکلات زیادی دارد. این مشکلات را می‌توان به دو بخش تقسیم کرد. یک بخش مشکلات بیرونی که البته نمی‌خواهیم خیلی به آن بپردازیم؛ مثل اینکه فرهنگ نظارت نیست، تصمیم‌گیرندگان در شرکت ذینفع نیستند، و یا اینکه بعضی اشخاص مرتبط با حرفه دیدگاهی دارند که با منافع عمومی و با مصالح حرفه همسو نیست.

از سال ۸۸ تا حالا که من مسئولیت مدیرعاملی سازمان حسابرسی را به عهده داشته‌ام، بزرگترین تلاشم این بوده که نرخ حق‌الزحمه حسابرسی باید بالا برود؛ گرچه می‌دانید که مازاد

یک شماره را به نقد گزارش اختصاص بدهیم، برای نمونه نحوه به‌کارگیری استاندارد ۶۰۰؛ در آن صورت حسابرس می‌فهمد که بحث جدی است و فرمایشی نیست.

در ارتباط با میزگردها، یک شکاف جدی می‌بینم و آن اینست که جمع‌بندی ندارد؛ یعنی همه حرفه‌ای‌شان را می‌زنند ولی جمع‌بندی مستقل صورت نمی‌گیرد که ماحصل این میزگرد چه بود. پاسخ به پرسشی که در اول میزگرد طرح شد از ماحصل این گفتگوها، چیست. نظر مجله حسابرس هم می‌تواند در کنارش باشد. استفاده‌کنندگان تازه‌کار و خوانندگان تازه‌کار، خیلی نمی‌فهمند که بالأخره این موضوع چه بود، چه نظرهایی مطرح شد و نتایج حاصله چه بود.

جای نقد کم است. به نظر من در مجله حسابرس بخش نقد فوق‌العاده کم است، حالا نقد ممکن است در حوزه رفتاری، یا استانداردهای حسابداری یا حسابرسی باشد. مجله حسابرس باید به حرفه‌ایی که در سمینارها یا مراجع رسمی مطرح می‌شود، یا پیش‌نویس مقررات و استانداردها، توجه کند، پاسخ و نظر بدهد تا بالأخره زمینه برای تمیز درست از غلط فراهم شود.

پور معمار

اولین خواهش من این است که مجله سمیناری با موضوع نقد مجله برگزار کند تا آنجا صاحب‌نظران نیازهای رسانه‌ای حرفه را نقد کنند و راهکار بدهند.

اگر مصاحبه یا میزگردی را برگزار می‌کنیم، باید ببینیم چند نفر این را می‌خوانند، و با چه عمقی می‌خوانند، و این که اگر می‌خوانند آیا به دانش آنها اضافه می‌کند. این یک کار علمی است که باید یافته‌های آن ارزیابی و خطمشی برای آینده مجله فراهم شود.

گسترش فرهنگ حسابداری و حسابرسی مستلزم این است که در وهله اول شفافیت را تبلیغ کنیم. از اینجا شروع کنیم که دولت خیلی شفاف نیست. این همه دعوا در دولت، مجلس و یا قوه قضاییه سر حساب و کتاب مطرح می‌شود ولی اصلاً کسی نمی‌گوید که ابتدا یک حسابرس مسئله را بررسی کارشناسی کند.

عهده سازمان حسابرسی واگذار شد. طرحی تهیه کردیم که بیست و هشت میلیارد تومان بودجه می‌خواست. در پانزده سالی که از آن مصوبه سپری شده است، بیست و هشت میلیارد که هیچی، بیست و هشت میلیون هم بودجه اختصاص ندادند. با وجود این، با همکاری مؤسسه مفید راهبر، نرم افزار ای سی ال (ACL) را به کار گرفتیم که تا حدود زیادی اجرایی شده است. امیدوارم پاسخ نهایی را که گرفتیم، نتیجه اش را در اختیار بخش خصوصی هم قرار بدهیم.

در هر حال باز هم تشکر می‌کنم. نظرها، هم در مورد سازمان و هم برای مجله، نظرهایی بسیار عالی بود. انشاء الله که همکاریتان بیشتر و کامل تر شود. مجله حسابرس متعلق به حرفه است، چنانکه در مقاله‌ها و خبرها به هیچ وجه نمی‌توانید متوجه شوید که این مجله متعلق به سازمان است. سعی کرده ایم که مجله واقعاً برای حرفه باشد.

نادریان

جلسه بسیار سازنده و خوبی بود و زمینه‌های بهبود و پیشنهادهای زیادی مطرح شد. خوشبختانه توان بسیار قوی وجود دارد. در این جلسه تنها شرکت کنندگان در میزگردها و مصاحبه‌های دو شماره حضور داشتند، در حالی که در طول عمر فعالیت مجله ده‌ها میزگرد و مصاحبه داشته‌ایم.

نیاز داریم که این نشستها استمرار داشته باشد و درخواست داریم که همکاران مجله وقت بگذارند و از نکته‌هایی که مطرح شد در جهت ارتقای مجله و توسعه حرفه استفاده کنیم. از کارشناسان و صاحب نظران هم درخواست صمیمانه داریم همکاری کنند و کمک بدهند و پیوند مستمری با دفتر مجله داشته باشند.

نکته‌هایی که مطرح شد، بسیار ارزنده و مهم است، و پاسخ دادن به آنها کار بسیار دشوار و سنگینی است که نیاز به همکاری بیشتر شما دارد، گرچه مطمئناً پیامدهای ارزشمند و سودمندی برای کل حرفه خواهد داشت.

درآمد سازمان به حساب خزانه واریز می‌شود. علت آن این بود که نرخهای سازمان مبنای حق الزحمه حسابرسان مؤسسه‌های بخش خصوصی قرار گرفته بود. حق الزحمه حسابرسان به نسبت کمتر از آن چیزی بوده که باید باشد. حق الزحمه کم باعث شده که نتوانیم نیروی حرفه را حفظ کنیم و نیروی خوب به کار بگیریم؛ در نتیجه نباید هم انتظار گزارش حسابرسی خوب را داشته باشیم.

در مورد معرفی حرفه به مسئولان کشور، سازمان حسابرسی نهایت کوشش خودش را به کار بسته است. در دولت دهم، دولت یازدهم، و دولت دوازدهم، هر کاری که از طرف دولت به سازمان واگذار می‌شد، از فرصت استفاده می‌کردیم و نشان می‌دادیم که حسابرسان چه خدماتی می‌توانستند انجام بدهند و وقتی نتیجه کار را می‌دیدند، موضعشان نسبت به سازمان و حسابرسان تغییر می‌کرد.

در دولت دهم داستان بدهیهای دولت مطرح بود، به مجردی که عددش را در آوردیم و ارائه دادیم، مجلس مسئولیت تأیید بدهیها را به سازمان حسابرسی داد. من خوشحال نبودم؛ مایل بودم که می‌گفتند همه حسابرسان، شامل سازمان حسابرسی. در دولت جدید هم همینطور بوده، ذخیره ارزی، بحث یارانه، و داستان کسریها و اطلاعات دیگر که همه فرصتهایی بود که از آن استفاده کرده‌ایم تا دولتمردان و مجلسیان بدانند که حسابرسان چه خدمات مهمی می‌توانند انجام دهند.

در مسائل بین‌المللی هم همینطور شده است. صندوق بین‌المللی پول درک و اطلاعات درستی درباره حرفه حسابرسی ایران دریافت نکرده بود و به گزارشهای دریافتی از سازمان برنامه اعتماد نداشتند. وقتی کارهای انجام شده را به آنها نشان دادیم، تعجب می‌کردند که ما طبق استانداردهای حسابداری گزارشها را تهیه و طبق استانداردهای بین‌المللی حسابرسی می‌کنیم! بعد، گزارشها را پذیرفتند.

در مورد نرم‌افزار حسابرسی؛ طبق قانون وظیفه حل آن به